

## SỰ KIẾN CÁO KHÔNG ĐÁNG

**Kinh Thánh:** 1 Cô-rinh-tô 6:1-11

“1 Khi trong anh em ai có sự nghịch cùng người khác, sao dám để cho kẻ không công bình đoán xét hơn là cho các thánh đồ? 2 Anh em há chẳng biết các thánh đồ sẽ xét đoán thế gian sao? Ví bằng thế gian sẽ bị anh em xét đoán, thì anh em há chẳng đáng xét đoán việc nhỏ mọn hơn sao? 3 Anh em há chẳng biết chúng ta sẽ xét đoán các thiên sứ sao? Huống chi việc đời này! 4 Vậy khi anh em có sự nghịch cùng nhau về việc đời này, sao lấy những kẻ không kể ra chỉ trong Hội thánh làm người xét đoán! 5 Tôi nói thế làm cho anh em hổ thẹn. Ấy vậy, trong vòng anh em chẳng có một kẻ khôn ngoan nào phân xử được giữa anh em mình hay sao? 6 Nhưng anh em kiện anh em, lại đem đến trước mặt kẻ chẳng tin! 7 Thật vậy, anh em có sự kiện cáo nhau, là phải tội rồi. Sao chẳng chịu sự trái lẽ là hơn? Sao chẳng đành sự gian lận là hơn! 8 Nhưng chính anh em làm ra sự trái lẽ, chính anh em gian lận, lại làm thế ấy cho người anh em nữa! 9 Anh em há chẳng biết những kẻ không công bình chẳng bao giờ hưởng được nước Đức Chúa Trời sao? 10 Chớ tự dối mình: phạm những kẻ tà dâm, kẻ thờ hình tượng, kẻ ngoại tình, kẻ làm giáng yếu điệu, kẻ đắm nam sắc, kẻ trộm cướp, kẻ hà tiện, kẻ say sưa, kẻ chưởi rửa, kẻ chắt bóp, đều chẳng hưởng được nước Đức Chúa Trời đâu. 11 Trước kia anh em ít nữa cũng có một đôi người như thế; nhưng nhờ danh Đức Chúa Jêsu Christ, và nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta, thì anh em được rửa sạch, được nên thánh, được xưng công bình rồi.”

**Gợi ý bài học:** Đoạn Kinh Thánh này, Phao-lô không phủ nhận giá trị của luật pháp và hệ thống tư pháp của xã hội. Vì vậy, đoạn này không nên được hiểu đơn giản là: "Cơ đốc nhân không bao giờ được kiện tụng". Trong thực tế, luật pháp là một ân điển chung mà Đức Chúa Trời ban cho xã hội để bảo vệ công lý và người yếu thế. Hội Thánh tồn tại trong xã hội, cùng với pháp luật, trật tự, thể chế và những chuẩn mực đạo đức chung. Khi trong Hội Thánh xảy ra những điều sai trật, bất thường, và khi những tiếng nói sai trái chiếm ưu thế, thì không ít trường hợp chính những người còn giữ được lương tri đã nhờ đến sự bảo vệ của pháp luật để giúp Hội Thánh trở về con đường đúng đắn.

### **Vậy tại sao Phao-lô lại nhìn việc kiện tụng ra tòa một cách tiêu cực?**

Bối cảnh của vấn đề: Điều này phải được hiểu trong mạch văn của những chương trước. Hội Thánh Cô-rinh-tô đang có nhiều vấn đề: Chia bè kết phái theo các nhà lãnh đạo. Dung túng cho tội loạn luân, một tội cần phải xử lý nghiêm khắc và nhanh chóng. Một số người tự cao về sự khôn ngoan và trưởng thành thuộc linh của mình. Đằng sau tất cả những điều đó là sự kiêu ngạo. Phao-lô đang vạch trần sự nông cạn của lòng tự hào ấy. Ông chỉ ra rằng Hội Thánh thậm chí không đủ khả năng giải quyết những vấn đề của chính mình. Hội Thánh đã quên đi địa vị của mình. Phao-lô

nói rằng các thánh đồ sau này sẽ cùng Chúa xét đoán thế gian. Thế nhưng, những người được gọi để xét đoán đó lại dùng sự phán đoán của mình vào những việc rất sai lạc. Đó là đánh giá các nhà lãnh đạo, chia phe nhóm, tôn người này, hạ người kia. Nhưng khi phải đối diện với tội lỗi nghiêm trọng trong Hội Thánh thì họ lại tránh né. Đến những tranh chấp nhỏ giữa anh em với nhau, họ cũng không thể hòa giải, mà vội vàng đưa nhau ra tòa án thế gian.

Trong câu 1, Phao-lô nói về "những người bất chính". Ở đây, ông không đơn giản muốn nói đến tất cả những người chưa tin Chúa, nhưng đang nhắc đến các quan tòa của xã hội La Mã. Điều ông muốn nhấn mạnh không phải là các thẩm phán đều xấu xa, nhưng là nếu so với địa vị thánh khiết mà Đức Chúa Trời đã ban cho Hội Thánh, thì thật mâu thuẫn khi các thánh đồ lại không thể giải quyết việc của mình, mà phải hoàn toàn phụ thuộc vào sự phán xét của thế gian, những quan tòa không tin Chúa.

### **Tại sao tín hữu Cô-rinh-tô lại đem nhau ra tòa?**

Vào thời đó, các phiên tòa của La Mã thường đứng về phía những người có thế lực và quyền lợi. Trong khi đó, Hội Thánh là cộng đồng của dân Chúa, là nơi chăm sóc và bảo vệ những người yếu đuối. Các nhà lãnh đạo mà Phao-lô nói đến là những người "thấp bé". Nhưng một số tín hữu thì sống như những ông vua. Họ rất giỏi trong việc tạo phe nhóm để bảo vệ lợi ích của mình, Hội Thánh không có tâm lòng lắng nghe những người yếu thế. Họ không chọn con đường là bảo vệ người yếu đuối, mà chọn con đường của thế gian. Những sự kiện cáo đáng hổ thẹn.

Câu 7 nói: "Sao chẳng chịu sự trái lẽ là hơn? Sao chẳng đành sự gian lận là hơn!" Có lẽ không nên hiểu đơn giản rằng: "Thà làm nạn nhân trong Hội Thánh còn hơn." Đây là lời trách những người đang gây tổn thương cho người khác. Ý của Phao-lô là: "Hãy ngừng dùng mọi phương cách của thế gian, sự kiện cáo đáng hổ thẹn để bảo vệ quyền lợi của mình." Đến câu 8, ông tiếp tục nói: "Nhưng chính anh em làm ra sự trái lẽ, chính anh em gian lận, lại làm thế ấy cho người anh em nữa!" Nói cách khác: Đừng vì muốn mình không bị thiệt mà biến anh chị em trong Hội Thánh thành người chịu thiệt.

### **Trọng tâm của phân đoạn này không phải là hệ thống tòa án.**

Phao lô muốn nói đến các tín hữu đang vì quyền lợi cá nhân mà sẵn sàng đưa nhau ra kiện tụng. Ngay từ đầu, việc đề mâu thuẫn phát triển đến mức phải ra tòa đã là một dấu hiệu cho thấy có điều gì đó đang sai lệch. Những tiêu chuẩn mà thế gian dùng để cạnh tranh, so sánh và khoe khoang vốn không có giá trị đời đời.

Đức Chúa Trời muốn dẫn chúng ta đến một đời sống mà: Chúa Giê-xu là đủ. Ân điển của Ngài là đủ. Chúng ta sẵn sàng chọn con đường của thập tự giá. Ngài dạy chúng ta: không lấy ác báo ác, lấy điều lành thắng điều dữ, trong mọi việc tìm kiếm ích lợi cho người khác.

Kết luận: Thập tự giá vốn là một sự bất công. Đấng Christ đã chịu oan ức và chịu thiệt thòi. Những người bước theo Ngài cũng sẽ gặp những hoàn cảnh bất công. Chúng ta có thể bị hiểu lầm. Có thể lòng tốt của chúng ta bị lợi dụng. Có thể sự hy sinh của chúng ta không được người khác ghi nhận. Nhưng chính điều đó lại là một trong những dấu hiệu rõ ràng nhất cho thấy đời sống chúng ta đang mang hình bóng của Đấng Christ. Nguyên hôm nay, chúng ta chỉ tin cậy nơi Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét công bình duy nhất, và tiếp tục bước đi trên con đường của thập tự giá.

**Câu hỏi áp dụng bài học:**

Khi xảy ra mâu thuẫn, điều tôi quan tâm nhất là gì? Sự thật hay lợi ích của tôi?  
Khi có xung đột, tôi tìm kiếm sự hòa giải hay tìm kiếm người đứng về phía mình?  
Tôi có tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng xét xử công bình cuối cùng, hay tôi luôn muốn tự mình đòi lại công bằng ngay lập tức?

**Lời cầu nguyện:** Lạy Chúa, xin giúp con tránh xa hơn nữa lối sống tranh giành lợi ích cá nhân của thế gian, thậm chí kiện cáo nhau. Xin giúp con bắt đầu ngày mới, xin giúp con chỉ mặc lấy Chúa Giê-xu Christ. Thay vì trở thành kẻ gây hấn vì lợi ích, xin giúp con sẵn lòng bước đi theo con đường của Chúa Giê-su, Đấng chịu đóng đinh trên thập tự giá, Đấng đồng cảm, tha thứ và chấp nhận nhau. Con cầu nguyện trong danh Chúa Giê-su. A-men